

DZIENNIK URZEDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 11.

1 czerwca 1926.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
11. Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 kwietnia 1926 r. o ustaleniu liczby obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach	190
12. Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1926 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w powiecie włodzimierskim w okręgu sądu okręgowego w Łucku	191
13. Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 maja 1926 r. o obrocie prawnym w sprawach karnych w stosunkach z Rzeszą Niemiecką . .	191
14. Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 maja 1926 r. w sprawie zmiany punktu b cz. 2 art. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. Urz. № 15), dotyczącego nagród dla funkcjonarjuszów państwowych za wybitną działalność organizacyjną i przemysłowo-handlową dla działów pracv oraz dla więźniów zatrudnionych pracą dochodową.	193

ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI:

o powołaniu Nadzwyczajnej Komisji Lustracyjnej dla sądów	193
o powołaniu Nadzwyczajnej Komisji Lustracyjnej dla urzędów prokuratorских	194

OKÓLNIKI:

№ 1177/II, O./26 w sprawie zapomóg na wpisy szkolne.	194
№ 1178/II, G. S./26 w sprawie udzielania zaliczek na uposażenie . .	194
№ 1179/II, G. S./26 w sprawie kaucyj komorników sądowych. . . .	195
№ 1180/II, G. S./26 w sprawie zaliczek na wydatki rzeczowe. . . .	196
№ 1183/II, G. S./26 w sprawie mieszkań służbowych.	197

PISMA OKÓLNE:	Str.
№ 1020/II, O./26 w sprawie dodatku ekonomicznego za miesiące wakacyjne	198
№ 1021/II, G. S./26 w sprawie podwyższenia opłat za doręczenie w sprawach cywilnych	198
№ 1023/II, G. S./26 w sprawie funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na maj 1926 r.	199
№ 1025/II, G. S./26 w sprawie przestrzegania przepisów rachunkowo-kasowych przy wystawianiu asygnacyj i zleceń wypłaty	199
№ 1028/II, G. S./26 w sprawie uposażenia na miesiąc czerwiec 1926 r.	200
KOMUNIKATY:	
w sprawie fałszyfikatu blankietu wekslowego wartości 12 złotych	200
w sprawie fałszyfikatów biletów zdawkowych 5-cio złotych emisji 1/V 1925 r.	200
w sprawie fałszyfikatów biletów zdawkowych 5-cio złotych emisji 1/V 1925 r.	201
w sprawie upoważnień imiennych dla konsulów Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianych w ustępie 3 artykułu 19 ustawy o organizacji Konsulatów i czynnościach Konsulów z dnia 11/XI 1924 r. (Dz. U. R. P. № 103 poz. 944)	202
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	202
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	203
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu	203
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	203
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	204
f) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	204
KONKURS	204
BIBLIOGRAFJA	204
SPROSTOWANIE	204

11.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 kwietnia 1926 r. o ustaleniu liczby obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.**

Na mocy art. 1 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w sprawie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. № 15 poz. 205) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach 20 stanowisk obrońców, a mianowicie:
po jednym stanowisku w Adamowie, Garwolinie, Kocku, Kosowie i Skrzyszowie;
po dwa stanowiska w Mordach, Siedlcach, Sokołowie, Stoczku, Węgrowie i Żelechowie;
trzy stanowiska w Łukowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Dr. S. Piechocki

12.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1926 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w powiecie włodzimierskim w okręgu sądu okręgowego w Łucku.**

Na mocy art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. № 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Wylączy się z I rewiru śledczego powiatu włodzimierskiego gminę Chotiaczów i miasto Uściług i włączy się je do II rewiru śledczego powiatu włodzimierskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

13.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 maja 1926 roku o obrocie prawnym w sprawach karnych w stosunkach z Rzeszą Niemiecką.**

Pełnomocnik Rządu Polskiego do rokowań polsko-niemieckich Dr. Witold Prądzyński i Pełnomocnik Rządu Niemieckiego do tych rokowań Tajny Radca Legacyjny Dr. Carl Goes wymienili w Berlinie w dniu 16 grudnia 1925 roku noty stwierdzające, że Rządy obu Państw zgodne są aby do czasu zawarcia projektowanego układu o wydawaniu przestępców udzielanie pomocy prawnej w sprawach karnych odbywało się na zasadzie wzajemności według następujących postanowień:

1. Władze sądowe obu Państw korespondują ze sobą bezpośrednio, o ile chodzi o odezwy o doręczanie pism, o dokonywanie czynności śledczych, o wywiad z rejestru kar i o wydawanie przedmiotów, które mogłyby mieć znaczenie dla śledztwa jako środek dowodowy.

2. Do wysyłania odezwy o udzielenie pomocy prawnej wyżej podanego rodzaju są właściwymi wszystkie władze sądowe.

Do przyjmowania odezwy o udzielenie pomocy prawnej są właściwymi: w Rzeczypospolitej Polskiej Prezesi sądów okręgowych, w Rzeszy Niemieckiej

pierwsi urzędnicy prokuratury przy sądach ziemskich („der Erste Beamte der Staatsanwaltschaft beim Landgerichte”). O ile chodzi o wywiad z rejestru kar, odezwy odnośne będą skierowywane bezpośrednio do władzy prowadzącej rejestr.

3. Pisma, które sporządzono w załatwieniu odezwy, będą przesyłane bezpośrednio do władzy wzywającej.

4. Polskie władze sądowe będą wystosowywać odezwy o udzielenie pomocy prawnej w języku polskim, zaś niemieckie władze sądowe mogą odezwy tego rodzaju wystosowywać w języku niemieckim.

5. Prawomocne rozstrzygnięcia, wydane przez władze jednego Państwa a wymierzające karę obywatelowi drugiego Państwa, będą udzielane temu drugiemu Państwu przez przesłanie odpisu wyciągu rozstrzygnięcia, przeznaczonego dla rejestru kar (zawiadomienie o karze, karta karna). Wymiany dokonywać się będzie za pośrednictwem Polskiego Ministerstwa Sprawiedliwości w Warszawie i Ministra Sprawiedliwości Rzeszy w Berlinie.

Postanowienia tego nie będzie się stosować, jeżeli wedle przepisów, obowiązujących władzę rozstrzygającą, zasądzenie nie ma być wpisane do rejestru kar.

W ten sam sposób i w tym samym rozmiarze będą udzielane dalsze rozstrzygnięcia, odnoszące się do jednego z sąsędzi, wymienionych w ustępie pierwszym (np. uchylene wyroku w drodze wznowienia lub kasacji, ulaskawienie i t. d.).

6. Obie Strony zrzekają się zwrotu kosztów powstałych wskutek udzielenia pomocy prawnej i wskutek przesyłania zawiadomień o karze. Jednocześnie odszkodowania wypłacone biegłym będzie się zwracało.

7. Postanowienia polsko-niemieckich układów w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości z dnia 20 września 1920 r. (Dz. U. R. P. № 120, poz. 795) i z dnia 12 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 448) pozostają w mocy.

O tem porozumieniu obu Rządów zawiadamiam wszystkie sądy i władze prokuratorskie z poleceniem ścisłego przestrzegania powyższych postanowień — wyjaśniając, że pod określeniem „władze sądowe” rozumieć należy zarówno sądy jak i prokuratury.

Przegląd organizacji niemieckich władz sądowych i prokuratorskich będzie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości w wykonaniu układu polsko-niemieckiego o obrocie prawnym z dnia 5 marca 1924 r.

W pismach do niemieckich władz sądowych i prokuratorskich używać należy wyłącznie niemieckich oznaczeń odnośnych władz i nazw miejscowości *). Wzajemnie też wymagać należy, aby niemieckie sądy i urzędy prokuratorskie w pismach swych do polskich sądów i urzędów prokuratorskich oznaczały zarówno w adresach, jak i w treści pism nazwy sądów i miejscowości polskich wyłącznie w brzmieniu polskim urzędowo ustalonym.

Przed skierowaniem rekwizycji niemieckiej do właściwego sądu polskiego w celu wykonania winien Prezes sądu okręgowego dokładnie zbadać, czy pomoc prawna jest wogóle dopuszczalną, przyczem kierować się winien zasadami przyjętymi w innych umowach sądowych (n. p. z W. M. Gdańskiem art. 90). W razie wątpliwości zasięgnąć on winien opinii Ministerstwa Sprawiedliwości. Decyzje odmowne oraz rekwizycje niemieckie z jakichkolwiek bądź powodów nie przyjęte lub nie wykonane przesyłać należy Ministerstwu Sprawiedliwości.

*) Adresy należy zatem redagować w sposób następujący: np. Amtsgericht Beuthen, Landgericht I Berlin, der Erste Beamte der Staatsanwaltschaft beim Landgericht München i t. p. — bez dodawania przymków; na wstępie „do” lub przy nazwie miejscowości „w”.

O polski przekład rekwizycji niemieckiej winien się postarać w miarę potrzeby Prezes sądu okręgowego przed jej skierowaniem do sądu polskiego w celu wykonania a możliwe wydatki z tem połączone pokryć z kredytu przeznaczonego na wydatki sądowe.

Odnośnie do p. 3 ust. 2 zd. 2 zawiadamiam, że w Rzeszy Niemieckiej z reguły rejestry kar prowadzone są przez prokuratury przy sądzie okręgowym (Staatsanwaltschaft bei dem Landgericht), w którego okręgu leży miejsce urodzenia zasądzanego. Dla miasta München rejestr prowadzi Dyrekcja Policji (Polizeidirektion). Dla osób urodzonych poza obecnymi granicami Rzeszy Niemieckiej (zatem włącznie z obszarami odstąpionymi na zasadzie Traktatu Pokojowego w Wersalu) oraz dla osób, których miejsce urodzenia nie da się stwierdzić — rejestr karny prowadzi Ministerstwo Sprawiedliwości Rzeszy (Reichsjustizministerium—Strafregister—Berlin W. 9 Voss—strasse 5).

Minister Sprawiedliwości:

Dr. S. Piechocki

14.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 maja 1926 roku w sprawie zmiany punktu b cz. 2 art. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. Urz. № 15), dotyczącego nagród dla funkcjonariuszów państwowych za wybitną działalność organizacyjną i przemysłowo-handlową dla działów Pracy oraz dla więźniów zatrudnionych pracą dochodową.

W punkcie b cz. 2 art. 2 powołanego rozporządzenia wyrazy „Dyrektora Departamentu Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości”.

Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

o powołaniu Nadzwyczajnej Komisji Lustracyjnej dla sądów.

Na zasadzie art. 25 przepisów tymczasowych o organizacji sądownictwa w Królestwie Polskim (Dz. U. Dep. Sprawiedliwości T. R. S. K. P. № 1 z 1917 r.), § 74 austr. ustawy o organizacji sądów z dnia 27 listopada 1896 r. (Austr. Dz. Pr. Państwa № 217) oraz § 78 Pr. ustawy wykonawczej z dnia 24 kwietnia 1878 r. do niemieckiej ustawy o ustroju sądownictwa (Pr. Zb. Ustaw str. 230) celem szczegółowej lustracji sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości we wszystkich okręgach apelacyjnych powołuję Nadzwyczajną Komisję Lustracyjną dla sądów.

Komisja korzysta w zakresie nadzoru służbowego ze wszystkich uprawnień, przewidzianych w odnośnych przepisach obowiązujących.

Warszawa, dnia 19 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

Makowski

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**o powołaniu Nadzwyczajnej Komisji Lustracyjnej dla urzędów prokuratorskich.**

Na zasadzie art. 25 tymczasowych przepisów o organizacji sądownictwa w Królestwie Polskim (Dz. Urz. Dep. Sprawiedliwości T. R. S. K. P. № 1 z 1917 r.), § 74 austr. ustawy o organizacji sądów z dn. 27 listopada 1896 r. (Austr. Dz. Pr. P. № 217) oraz § 78 pr. ust. wykonawczej z dnia 24 kwietnia 1878 r. do niemieckiej ustawy o ustroju sądownictwa (Pr. Zb. Ust. str. 230) celem szczegółowej lustracji urzędów prokuratorskich we wszystkich okręgach apelacyjnych powołuję Nadzwyczajną Komisję Lustracyjną dla urzędów prokuratorskich.

Komisja korzysta w zakresie nadzoru służbowego ze wszystkich uprawnień, przewidzianych w odnośnych przepisach obowiązujących.

Warszawa, dnia 19 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

Makowski

OKÓLNIK № 1177/II. O./26

w sprawie

zapomóg na wpisy szkolne.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więzienia oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Niniejszem komunikuję, że wykaz szkół średnich ogólno-kształcących oraz zawodowych, uprawniających do zwrotu opłat szkolnych na podstawie art. 10 ustawy o uposażeniu urzędników (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 116, poz. 924), który został ogłoszony w № 57 z dnia 11 marca 1926 r. i 97 z dnia 28 kwietnia 1926 r. Monitora Polskiego, obowiązuje w roku szkolnym 1925/26 i żadnym innym zarządzeniem do wiadomości podawany nie będzie.

Warszawa, dnia 15 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1178/II. G. S./26

w sprawie

udzielania zaliczek na uposażenie.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości w całym Państwie.

Biorąc pod uwagę, że władzami asygnującymi Wymiaru Sprawiedliwości na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Lublinie, Warszawie i Wilnie są prezesi sądów okręgowych, którzy w zakresie spraw finansowych i gospodarczych podlegają bezpośrednio Ministerstwu, zmieniam ostatni ustęp okólnika № 830/II. G. S./24 Dz. Urz. № 4/1924 w tym kierunku, że do prezesów sądów

apelacyjnych należy przyznawanie zaliczek sędziom, prokuratorom i funkcjonariuszom sądu apelacyjnego, do przyznawania natomiast zaliczek sędziom, prokuratorom i funkcjonariuszom sądów okręgowych, sądów pokoju i urzędów sądowych w granicach odnośnego okręgu upoważnieni są prezesi właściwych sądów okręgowych.

Zaliczki prezesom sądów apelacyjnych i okręgowych w myśl punktu IX okólnika № 830/G. S./24 przyznaje władza naczelna na rachunek funduszu, postawionego na ten cel do dyspozycji każdej władzy asygnującej.

Na obszarze sądów apelacyjnych w Katowicach, Krakowie, Lwowie, Poznaniu i Toruniu okólnik № 830/II. G. S./24 pozostaje w mocy bez zmiany.

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1179/II. G. S./26

w sprawie

kaucyj komorników sądowych.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Na zapytanie prezesów niektórych sądów:

1) w jakiej wysokości w złotych mają być pobierane kaucje od nowo-mianowanych komorników sądowych,

2) w jakiej wysokości mają być przeliczone na złote kaucje poprzednio złożone przez komorników w markach polskich,

3) czy od komorników, którzy złożyli kaucje w markach polskich, należy żądać uzupełnienia kaucyj,

wyjaśniam, że przewidziany w art. 76 Tymczasowej instrukcji ogólnej dla sądów (Dz. Urz. Departamentu Sprawiedliwości № 2/1917 Dz. III poz. 4) obowiązek składania kaucyj przez komorników sądowych opiera się obecnie na art. 4 i 6

dekretu Rady Regencyjnej z dn. 22/II 1918 (Dz. Pr. K. P. № 5 poz. 10), że

zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dn. 2/I 1918 (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 7/Dz. III poz. 19) wysokość kaucyj komorników została określona w sumie

2.000 marek polskich, że w myśl ustępu pierwszego § 2 Rozp. Min. Skarbu z dn. 1/VIII 1924, wydanego w porozumieniu z ministrami innych resortów

a w tej liczbie i Sprawiedliwości, o przerachowaniu kwot pieniężnych, wyrażonych w niektórych przepisach prawa w rublach rosyjskich i markach polskich (Dz. U. R. P. № 82 poz. 785), wysokość w mowie będących kaucyj wynosi obecnie 2.000 zł., że kaucje, złożone przez komorników na mocy powo-

łanego zarządzenia Ministra Sprawiedl. z dn. 2/I 1918 r. w kwocie 2.000 mkp. mają być w myśl punktu 5 § 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27/XII

1924 (Dz. U. R. P. № 115 poz. 1030) przerachowane na walutę złotową w wysokości 15% sum obliczonych według skali § 2 rozp. Prezydenta R. P. z dn.

14/V 1924 r. (Dz. U. R. R. № 42 poz. 441), oraz że w związku z powyższym stanem prawnym komornicy, których kaucje w obecnej chwili są niższe niż

2.000 zł. względnie którzy dotychczas kaucyj nie złożyli, powinni kaucje uzupełnić do wysokości 2.000 zł. względnie złożyć nowe kaucje w przepisanej

wysokości pod rygorem skutków art. 23 dekretu Rady Regencyjnej z dnia

22/II 1918 r.

O ileby niektórzy z pozostających obecnie w służbie komorników z uzasadnionych względów ekonomicznych nie mogli niezwłocznie uzupełnić kaucyj do sumy 2.000 zł., względnie złożyć nowe kaucje w powyższej sumie i prosili o udzielenie im pewnych ulg w tym kierunku, upoważniam Panów Prezesów do ewentualnego uwzględniania odnośnych próśb w poszczególnych wypadkach z zastrzeżeniem, że całkowite uiszczenie odnośnych sum powinno nastąpić najpóźniej do 31 grudnia 1926 r.

W mowie będące kaucje komorników w wysokości 2.000 mkp. jako nie dosięgające 1.800.000 mkp., zostały w myśl okólnika № 870/II. G. S./24 z dn. 28/IV 1924 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 9) wyeliminowane z rachunku sum depozytowych i przelane na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu, przeto kaucje te po zwaloryzowaniu w myśl powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27/XII 1924 r. powinny być refundowane z budżetu Ministerstwa Skarbu. W tym celu należy najdalej do 15/VI r. b. przedstawić wykaz wszystkich kaucyj komorników, przelanych na podstawie powyższego okólnika na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu. W wykazie tym należy podać: nazwisko i imię komornika, sumę wpłaconej kaucji w markach polskich, datę wpłacenia kaucji, pozycję dziennika przychodu, pod którą pierwotnie zarachowano kaucję, pozycję, pod którą przelana kaucja została zapisana w wykazie wyeliminowanych depozytów, stawkę skali, według której wpłacona kaucja w markach polskich ma być przerachowana na walutę złotową, oraz sumę kaucji, przerachowanej w stosunku 15⁰/₀ na walutę złotową. Na podstawie dostarczonych materiałów Ministerstwo Sprawiedliwości w myśl § 12 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27/XII 1924 r. wystąpi do Ministerstwa Skarbu o pokrycie zwaloryzowanych kaucyj.

Warszawa, dnia 21 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1180/II. G. S./26

w sprawie

zaliczek na wydatki rzeczowe.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Uzupełniając okólnik № 1162/II. G. S./26 z dnia 27 marca 1926 r. (Dz. Urz. № 7), zawiadamiam, że Najwyższa Izba Kontroli i Ministerstwo Skarbu zgodziły się na zwolnienie urzędów sądowych i więziennych, nie mających prawa asygnowania, od wymagań ustępów pierwszego i czwartego § 54 rozp. Min. Skarbu z dn. 9/XII 1925 r. L. D. K. 3245/25 W. R. K. (okólnik № 1124/II. G. S./25—Dz. Urz. № 1/26).

Wobec tego postanowienia powyższego paragrafu 54 co do wyliczania się z zaliczek co miesiąc i przelewania pozostałości zaliczek z końcem miesiąca do kas skarbowych na wznowienie kredytu ma być obowiązkowo stosowane jedynie przy zaliczkach, podejmowanych dla własnego użytku władz asygnujących, natomiast sądy, urzędy sądowe i więzienia, nie posiadające prawa asygnowania, będą się wyliczać z otrzymanych zaliczek po zużyciu odnośnej zaliczki, względnie przy sposobności żądania udzielenia następnej zaliczki. Następną zaliczka może być udzielona rzeczonym władzom dopiero po wy-

czerpaniu przynajmniej ³/₄ części poprzedniej zaliczki, przyczem rachunek poprzedniej zaliczki wraz z dowodami ma być zatrzymany przez władzę asygnującą (§ 78 Przep. rach.-kasowych), a pozostałość poprzedniej zaliczki zapisana na przychód w rachunku następnej zaliczki.

Warszawa, dnia 21 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1183/II. G. S./26

w sprawie mieszkań służbowych.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Uzupełniając okólnik № 1024/II. G. S./25 z dn. 27/III 1925 r. (Dz. urzęd. № 7), zawiadamiam w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, że do mieszkań służbowych zaliczają się również mieszkania przełożonych sądów powiatowych, o ile ci są bezpośrednio odpowiedzialnymi kierownikami tych więzień (aresztów) przy sądach powiatowych, w których stały nadzór więzienny nie jest sprawowany przez urzędników więziennych, mieszkających w danym budynku więziennym lub sądowym.

Równocześnie upoważniam władze asygnujące do zaliczenia do mieszkań służbowych tych mieszkań, które odpowiadają warunkom, określonym w okólniku № 1024/II. G. S. 25 i w ustępie 1 niniejszego okólnika, z wyjątkiem mieszkań kierowników sądów w wielkich gmachach, o których mowa w ustępie drugim, punkt 3 okólnika № 1024/II. G. S./25, a których zaliczenie do mieszkań służbowych podlega osobnej w każdym poszczególnym wypadku decyzji Ministra Sprawiedliwości.

Opłaty za mieszkania służbowe mają być uiszczane według norm, określonych w ustępie 1 § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1/X 1924 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 849) i w okólniku № 1165/II. G. S./25 z dnia 8/IV 1926 r. Dz. urzęd. № 8 (sprostowanie w Dz. Urz. № 11), wpływy zaś z tych opłat należy zarachowywać na dochód budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości, względnie Ministerstwa Robót Publicznych w myśl zasad, wyrażonych w okólniku № 1125/II. G. S./25 (Dz. Urz. Min. Spraw. № 1/26).

Okólniki № 1118/II. G. S./25 i 1127/II. G. S./26 uchyla się, przeto opłaty, pobrane za mieszkania służbowe na zasadzie okólnika № 1127/II. G. S./26 według norm §§ 3 i 4 rozp. Rady Ministrów z dnia 1/X 1924 r., należy zredukować do norm § 2 powyższego rozporządzenia a nadmiernie pobrane kwoty zwrócić płatnikowi lub zaliczyć na poczet przypadających od niego należności, przy zastosowaniu § 49—52 przepisów rachunkowo-skarbowych.

Najdalej do dnia 20/VI 1926 r. należy przesłać Ministerstwu Sprawiedliwości wykazy wszystkich mieszkań w budynkach sądowych i więziennych, zajętych przez funkcjonariuszów państwowych i ewentualnie przez osoby lub instytucje prywatne, tudzież podać, które z wykazanych mieszkań zaliczone są do mieszkań służbowych.

Jednocześnie wskazać należy wysokość przypadającej na każde mieszkanie opłaty za miesiąc lipiec r. b. oraz przewidywany dochód z tych opłat na okres budżetowy od 1/VII 1926 r. do 30/VI 1927 r. wykazując w osobnych rubrykach dochody budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości i budżetu Ministerstwa Robót Publicznych.

Warszawa, dnia 21 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1020/II. O./26

w sprawie

dodatku ekonomicznego za miesiące wakacyjne.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więzienia oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i stosowania następujące pismo Ministerstwa Skarbu do Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 1 maja 1926 r. № 822/D. B. 1: „Dodatek ekonomiczny (art. 4 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r.—Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) za miesiące wakacyjne na dzieci w wieku od 18 do 24 lat, które ukończywszy szkołę średnią okólnokształcącą, zamierzają kształcić się w dalszym ciągu w innej szkole publicznej, należy się funkcjonariuszowi, o ile zamiar dalszego kształcenia dziecka będzie urzeczywistniony.

Dla tego też dla uniknięcia ewentualnych potrąceń, należy wstrzymać wypłatę tego dodatku od najbliższego miesiąca po ukończeniu szkoły średniej, a dalszą wypłatę uzależnić od uprzedniego dostarczenia przez funkcjonariusza dowodu zapisania i uczęszczania dziecka do danej szkoły publicznej”.

Warszawa, dnia 17 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1021/II. G. S./26

w sprawie

podwyższenia opłat za doręczenie w sprawach cywilnych.

Do wszystkich sądów w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz w okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Rozporządzeniem z dnia 22 października 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 85, poz. 626) ustalono opłatę za doręczenie w sprawach cywilnych spornych i niespornych do wysokości każdorazowej opłaty pocztowej za list polecony najniższej wagi.

Ze względu na to, iż rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 199/26), opłata od każdej nadanej przesyłki listowej zwykłej lub poleconej została podwyższona dodatkowo o 1 gr., czyli za list polecony najniższej wagi należy się obecnie 46 gr., przeto analogicznie i opłata za doręczenie w sprawach cywilnych spornych i niespornych winna być pobierana począwszy od dnia 15 kwietnia 1926 roku w wysokości 46 gr.

Wobec tego, zwracam uwagę na przestrzeganie powyższego zarządzenia oraz na konieczność zaopatrzenia się sądów w znaczki 1 groszowe.

Warszawa, dnia 18 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1023/II. G. S./26

w sprawie

funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na maj 1926 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więzienia oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 5 maja 1926 r. L. D. K. 1709/W. A. K. zawiadamiam, iż norma funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na maj 1926 r. ustalona została w wysokości 10⁰/o uposażenia służbowego za ten miesiąc.

Fundusz ten tworzy się i zachowuje w sposób, określony w okólnikach z dnia 21 lutego 1924 r. № 840/II. G. S./24 (Dz. Urz. № 5/24) i z dnia 21 listopada 1924 r. № 957/II. G. S./24 (Dz. Urz. № 23/24).

Warszawa, dnia 18 maja 1926 roku.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1025/II. G. S./26

w sprawie

przestrzegania przepisów rachunkowo-kasowych przy wystawianiu asygnacji i zleceń wypłaty.**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więzienia oraz Komisji Kodyfikacyjnej.**

Przy badaniu dowodów kasowych przez kontrolę Państwową stwierdzono, że niektóre władze asygnujące przy sporządzaniu asygnacji i zleceń wypłaty nie przestrzegają postanowień przepisów rachunkowo-kasowych, a mianowicie:

- 1) nie na wszystkich asygnacjach (zleceniach wypłaty) czyni się adnotacje o zwolnieniu od opłaty stempowej potwierdzenia odbioru należności;
- 2) nie wpisuje się w nagłówkach asygnacji sumy należności (brutto) lecz tylko sumę do wypłaty (netto);
- 3) nie podaje się w treści asygnacji tytułu należności lub przeznaczenia asygnowanej kwoty;
- 4) asygnuje się funkcjonariuszom urzędów asygnujących należności, przypadające firmom lub innym wierzycielom Skarbu, celem wypłaty tym wierzycielom;
- 5) nie są przestrzegane postanowienia przepisów przy omówieniach poprawek na asygnacjach;
- 6) nie są wykazywane szczegółowo potrącenia w treści asygnacji, lecz tylko w ogólnej sumie;
- 7) nie zaznacza się na asygnacjach przelewowych w nagłówku czerwonym atramentem: „na przelew”.
- 8) talony asygnacji zbiorowych odstępują osobom trzecim funkcjonariuszom, upoważnieni do odbioru pieniędzy na mocy asygnacji.

W celu zapobieżenia na przyszłość zwracania przez kasy skarbowe nieformalnie sporządzonych asygnacji, proszę, na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 30 kwietnia 1926 r. № D. K. 1863/C. Ks., aby podległe mi władze ściśle przestrzegały przepisów rachunkowo-kasowych przy wystawianiu asygnacji i zleceń wypłaty.

Warszawa, dnia 20 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1028/II. G. S./26

w sprawie

uposażenia na miesiąc czerwiec 1926 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więzennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 22 maja 1926 r. L. 1067/DB/4 zawiadamiam, iż pierwszego czerwca r. b. należy wypłacić uposażenie i dodatek mieszkaniowy w wysokości określonej na maj 1926 r. pismem okólnym № 1010/II. G. S./26 (Dz. Urz. № 9/26).

Warszawa, dnia 26 maja 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T**w sprawie falsyfikatu blankietu wekslowego wartości 12 złotych.**

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 15006/W. A. K. Warszawa, dnia 22 kwietnia 1926 roku.

O P I S

falsyfikatu blankietu wekslowego wartości 12 złotych.

Falsyfikat wykonany na papierze z wodnym znakiem takim samym, jaki jest w papierze blankietów autentycznych, ale gorzej wykonany.

Napisy wykonane z kliszy drukarskiej są grubsze i nie tak precyzyjne jak w blankietach autentycznych.

Kolory odmienne ciemniejsze.

Godło Państwa w ornamentcie stempla różni się od takiegoż w blankietach autentycznych wykonaniem rysunkowym głowy orła, korony i t. p.

Wykonanie rysunkowe ornamentacji stempla jest grubsze, nieprecyzyjne.

Rysunki i napisy przebijają na stronę odwrotną falsyfikatu blankietu wekslowego. Kierownik Ekspertyzy P. Z. G. (—) *St. Szymankiewicz*. Dyrektor Państwowych Zakładów Graficznych: (—) *A. Tupalski*.

K O M U N I K A T**w sprawie falsyfikatów biletów zdawkowych 5-cio złotych emisji 1. V. 1925 roku.**

Ministerstwo Skarbu L. D. 1229/WAK, Warszawa, dnia 28 kwietnia 1926 r.

TYP V WZÓR 1

falsyfikatów biletów 5-cio złotych emisji 1. V. 1925 r.

Cechy ogólne.

Falsyfikat wykonany na papierze odmiennym.

Znak wodny odmiennie wykonany — od wyrazistego do prawie niewidocznego.

Kolory farb odmienne w swych odcieniach.
Falsyfikat w wykonaniu graficznym jest dobrze odtworzony.
Falszerze posługiwali się przy wykonaniu falsyfikatu maszynami.

Cechy szczególne.

Numeracja na falsyfikatach jest wykonana w kolorze czarnym w odcieniu odmiennym niż w biletach autentycznych.

Rysunek strony przedniej i odwrotnej, w kolorze zielonym, wykonany jest w grubszych linjach.

Napis w medaljonie „5 pięć złotych 5”, słabo czytelny.

W medaljonie, w którym umieszczony jest orzeł, linje tła w kolorze zielonym są poprzerywane i zlewają się.

Tło obu stron w kolorze cielistym wykonane odmiennie, linjami grubszymi.

Napisy — grubsze o konturach nieostrych.

Cieniowanie cyfr „5” w narożach obu stron jest niki: poszczególne części giloszu pod piątkami zlewają się. Kierownik ekspertyzy P. Z. G. (—) *St. Szymankiewicz*. Dyrektor Państwowych Zakładów Graficznych (—) *A. Tupalski*.

K O M U N I K A T**w sprawie falsyfikatów biletów zdawkowych 5-cio złotych emisji I. V. 1925 r.**

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 1350/WAK. Warszawa, dnia 4 maja 1926 r.

Opis falsyfikatów biletów zdawkowych 5-cio złotych emisji 1. V. 1925 r.

TYP VI WZÓR 1.*Cechy ogólne.*

Falsyfikat wykonany na papierze odmiennym.

Znak wodny, wytłaczany słabowidoczny bez prześwietlenia.

Kolory farb odmienne w swych odcieniach.

Falsyfikat w wykonaniu graficznym jest odtworzony nieudatnie.

Falszerze posługiwali się przy wykonaniu falsyfikatu maszynami.

Cechy szczególne.

Numeracja na falsyfikatach jest wykonana w kolorze czarnym w odcieniu odmiennym niż w biletach autentycznych.

Rysunek strony przedniej i odwrotnej, w kolorze zielonym, wykonany jest w grubych przerywanych linjach, skutkiem czego w wielu miejscach linje te zlewają się, tworząc całość mało wyrazistą. W środkowej części ramki biletu zdawkowego w punktach przecięcia się linji są charakterystyczne zgrubienia, które zniżyły wrażenie kropkowania.

Rysunek medaljonu w kolorze lila str. przedniej — zamazany. Napis w medaljonie „5 pięć złotych 5” mało widoczny i nieczytelny. W medaljonie w którym umieszczony jest orzeł, linje tła w kolorze zielonym są nieostre, poprzerywane i pozalwane. Tło obu stron w kolorze cielistym wykonane odmiennie, linjami grubszymi. Napisy cieńsze — o konturach nieostrych. Kierownik ekspertyzy P. Z. G. (—) *St. Szymankiewicz*. Dyrektor Państwowych Zakładów Graficznych (—) *A. Tupalski*.

K O M U N I K A T

w sprawie upoważnień imiennych dla konsułów Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianych w ustępie 3 artykułu 19 ustawy o organizacji Konsulatów i czynnościach Konsułów z dnia 11/XI 1924 r. (Dz. U. R. P. № 103, poz. 944).

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

W uzupełnieniu komunikatu z dnia 1 marca 1926 r. ogłoszonego w Dz. Urz. Min. Spraw. № 5 str. 72 zawiadamia się, że Minister Spraw Zagranicznych po porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości udzielił w myśl ust. 3 art. 19 powyższej ustawy dalszych upoważnień — a w szczególności:

I. do wykonywania czynności przewidzianych w ustępie 4 art. 18 wspomianej ustawy:

Dr. Adamowi Kruczkiewiczowi vice-konsulowi Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Londynie,

II. do stwierdzania zgodności odpisów z oryginałami dokumentów, oraz do uwierzytelniania podpisów i znaków ręcznych (art. 18 ust. 5 powyższej ustawy):

1) Bronisławowi Radomskiemu Konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej w Bytomiu,

2) Bohdanowi Samborskiemu tyt. vice-konsulowi w Rotterdamie.

A D W O K A T U R A:**Obwieszczenie.**

Rada Adwokacka w Warszawie ogłasza co następuje:

Zostali przyjęci w poczet adwokatów:

Stefan Polkowski z siedzibą w Warszawie, ul. Niecała 10,
Bronisław Biejał z siedzibą w Warszawie, ul. Furmańska 9,
Ludwik Zmieczorowski z siedzibą w Warszawie, ul. Hoża 36.

Przeniósł swą siedzibę:

Adw. Zygmunt Wołosewicz z Wilna do Warszawy, ul. Mianowskiego 10.

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Jerzy Koenigstein z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 137.
Edmund Całus z siedzibą w Warszawie, ul. Mała 7 m. 17,
Jerzy Dziewulski z siedzibą w Warszawie, ul. Poznańska 32,
Stanisław Łazarowicz z siedzibą w Warszawie, ul. Żórawia 19.
Józef Wyganowski z siedzibą w Warszawie, ul. Wspólna 10,
Edward Muszalski z siedzibą w Warszawie, ul. Żórawia 23,
Roman Oktawian Szluha z siedzibą w Warszawie, ul. Konopacka 16.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet adwokatów:

Ejzyk v. Alfred Szwarz, sędzia śledczy przy sądzie okręgowym w Białymstoku, z siedzibą w Białymstoku,
Andrzej Kramsztyk, referendarz Prok. Gen., z siedzibą w Warszawie, ul. Zielna 41.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Mojżesz v. Maurycy Majzel, b. pom. adw. przys. z siedzibą w Warszawie, ul. Elektoralna 14,

Rajmund Snarski, b. aplikant adw. okr. sądu apel. w Wilnie, zam. w Grodnie, ul. Kolejowa 2, z siedzibą w Białymstoku,

Jerzy Kwasięborski, aplikant sąd., z siedzibą w Włocławku, ul. Gęsia 8,

Armand St. Dobrzyński, aplikant sąd. z siedzibą w Warszawie, ul. Chmielna 48,

Wiesław Jan Kucharski, b. aplikant sąd. z siedzibą w Warszawie, ul. Lwowska 8,

Antoni Rachoń, aplikant sąd. z siedzibą w Warszawie, ul. Wilcza 56,

Stefan Wilanowski, aplikant sąd. z siedzibą w Łodzi, ul. Przejazd 30,

Dr. Władysław Rozenblat, aplikant sąd. z siedzibą w Łodzi, ul. 6 Sierpnia 4,

Hilary Szytygold, aplikant sąd. zam. w Zgierzu, ul. Piłsudskiego 21, z siedzibą w Łodzi,

Stefan W. Talikowski, aplikant sąd. z siedzibą w Warszawie, ul. Elektoralna 32,

Władysław Marcin Winawer, aplikant sąd. z siedzibą w Warszawie, ul. Wilcza 8,

Zygmunt Więckowski, aplikant sąd. z siedzibą w Warszawie, ul. Polna 70.

Dr. Bernard Schor wskutek przesiedlenia się z Buczacza, wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Wadowicach.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Józef Mieroszewski em. sędzia sądu okręgowego w Rzeszowie z siedzibą w Sokołowie.

Zrezygnował z adwokatury:

Dr. Władysław Bartmański adwokat w Zakopanem, a substytutem jego ustanowiony został Dr. Bertold Fass, adwokat w Zakopanem.

Dr. Apolinary Zimmerspitz adwokat w Wadowicach, zwolniony został od obowiązków substytutą błąp. D-ra Izaka Kornguta adw. w Wadowicach, a substytutem jego ustanowiony został Dr. Bernard Schor, adwokat w Wadowicach.

Zmarł:

Dr. Marjan Chołowiecki, adwokat w Makowie, a jego substytutem ustanowiony został Dr. Aleksander Sptawński, adwokat w Jordanowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Rubin Rosenblüth z siedzibą w Jarosławiu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Jan Schenk z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy,

Roman Mazur z miejscem zamieszkania we Wrześni,

Antoni Szczudłowski z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy.

Przesiedlili się:

Konrad Kędziński z Kępna do Pleszewa,
Dr. Stanisław Gutthy z Rudy do Witkowa,
Czesław Gauza z Poznania do Nowego.

Skreślony z listy adwokatów:

Zbigniew Biernacki w Witkowie na skutek śmierci.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.**Wpisany na listę adwokatów:**

Dr. Zbigniew Hrehorowicz z miejscem zamieszkania w Chełmży.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.**Wpisany na listę adwokatów:**

Dr. Kazimierz Nieć z miejscem zamieszkania w Katowicach.

Przesiedlił się:

Adam Wroniecki z Grudziądz do Katowic.

Zmarł:

Adw. Teodor Werner z Katowic wykreślony został z listy adwokatów tutejszego okręgu apelacyjnego wskutek śmierci.

K O N K U R S .

Opróżniła się posada sędziego sądu apelacyjnego we Lwowie.

Kompetenci o tę lub o takie same posady, które mogą opróżnić się w sądzie apelacyjnym we Lwowie wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej do dnia 5 czerwca 1926 r. na ręce prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

B I B L I O G R A F J A .

Od 1 stycznia 1926 r. wychodzi przy dzienniku urzędowym „Monitor Polski” wydawnictwo „Zbiór wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego” w formie zeszytów jednoarkuszowych. Wydawnictwo to obejmuje zbiór wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego wydanych w roku 1925, celem zaś jego jest rozszerzenie znajomości judykatury Najwyższego Trybunału Administracyjnego we wszystkich sferach zainteresowanych.

S P R O S T O W A N I E .

W okólniku № 1165/II. G. S./26 z dnia 8/IV 1926 r. Dz. urzęd. № 8 (wiersz czwarty od góry) wydrukowano „§ 3” zamiast „§ 2”, co się niniejszem prostuje.